

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, εἶχε καὶ ἡ πρώτη διαθήκη διατάξεις περὶ τῆς λατρείας καὶ γήϊνον ἁγιαστήριον. Κατασκευάσθηκε δηλαδή τὸ πρῶτον μέρος τῆς σκηνῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, τὸ ὁποῖον λέγεται Ἅγια. Ὑστερα ἀπὸ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, ἦτο τὸ μέρος τῆς σκηνῆς, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο Ἅγια Ἁγίων. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ἓνα χρυσοῦν θυμιατήριον καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία ἦτο ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη σκεπασμένη μὲ χρυσάφι καὶ μέσα σ' αὐτὴν ἦτο ἡ χρυσοῦν στάμνος, ποὺ περιεῖχε τὸ μάννα, ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν, ποὺ εἶχε βλαστήσει, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ἐπάνω δὲ ἀπὸ τὴν κιβωτὸν ἦσαν ἀπαστράπτοντα Χερουβείμ, τὰ ὁποῖα ἐπεσκιάζαν τὸ ἱλαστήριον. Γι' αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μιλήσωμεν τώρα λεπτομερῶς.

Ὑπὸ αὐτὴν τὴν διάταξιν, εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς σκηνῆς εἰσέρχονται πάντοτε οἱ ἱερεῖς, ὅταν ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλ' εἰς τὸ δεύτερον μέρος μπαίνει μόνον ὁ ἀρχιερεὺς, μιὰ φορὰ τὸν χρόνον, καὶ ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ διὰ τὰς ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.